

GUVERNUL ROMÂNIEI

MINISTERUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

București, Piața Victoriei nr. 1, Telefon: 222 36 77, Fax: 222 36 52

Cabinet ministru

Nr. 3610/MRP
București, 20.05.2003

Domnule secretar general,

Vă transmitem, alăturat, punctele de vedere ale Guvernului, aprobate în ședința de Guvern din data de 17 mai 2003, referitoare la:

L 88/2003
1. Propunerea legislativă intitulată *"Legea bunei conduite în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare"*, inițiată de domnii senatori Păun Ion Otiman, aparținând Grupului parlamentar al PNL, și Laurențiu Popescu, din Grupul parlamentar al PSD (Social-Democrat și Umanist);

L 203/2003
2. Propunerea legislativă intitulată *Lege pentru modificarea Legii nr. 238/1998 privind conferirea Ordinului „MERITUL MILITAR”*, inițiată de domnul senator Ionel Alexandru din Grupul parlamentar al PRM;

L 52/2003
3. Propunerea legislativă intitulată *„Lege privind asimilarea unor sume de bani plătite de angajator pentru angajații proprii cu drepturile salariale”*, inițiată de domnul senator Vasile Horga aparținând Grupului parlamentar al PRM.

Cu stimă,
Ministru pentru relația cu Parlamentul

Acsinte GASPAR

Domnului Constantin SAVA

Secretarul general al Senatului

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL - MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.110 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru modificarea Legii nr. 238/1998 privind conferirea Ordinului „MERITUL MILITAR”*, inițiată de domnul senator Ionel Alexandru din Grupul parlamentar al PRM.

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea Legii nr. 238/1998 *privind conferirea Ordinului „Meritul militar”*

pensionarilor militari, veterani de război, prin introducerea unui nou articol, potrivit căruia, ofițerii, maiștrii militari și subofițerii care în perioada regimului comunist au fost transferați definitiv sau temporar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii și în subordinea acesteia, beneficiază de drepturile prevăzute la art. 1 și 4 din legea menționată, respectiv, de a fi decorați pentru vechimea în serviciu de minim 15 ani, înainte și după 23 august 1944, ceea ce conferă și acordarea sporului de 10%, 15% și respectiv, de 20% din cuantumul pensiei, în raport cu vechimea în serviciu, calculată potrivit art. 3 din lege.

II. Observații și propuneri

1. Inițiatorul propunerii legislative nu precizează sursele financiare necesare acordării facilităților propuse, încălcându-se astfel dispoziția art. 137 alin. (5) din Constituția României, care prevede că „*Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”.

2. Precizăm că, din studiul documentelor aflate în arhiva militară a rezultat că, în aprilie 1947, Ministerului de Război i s-a solicitat un punct de vedere referitor la un proiect de Lege privind organizarea armatei. Acesta cuprindea și dispoziții referitoare la crearea unui prisos de contingent (apărut ca urmare a prevederilor tratatului de pace de la Paris din 1947 care limita numeric forțele armate ale României), precum și la întrebuințarea acestuia la muncă în scopul refacerii țării.

În urma analizării acestui proiect de lege, Ministerul de Război a propus ca reglementarea acestor aspecte să se facă prin organizarea unui serviciu al muncii care să nu implice autoritatea militară.

Astfel, în cadrul Ministerului Construcțiilor s-a înființat Serviciul Muncii care, ulterior, a devenit Direcția Generală a Serviciului Muncii.

3. Prin Decretul nr. 2/1950 și Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 24/1950, au fost adoptate prevederi potrivit cărora Direcția Generală a Serviciului Muncii își putea recruta cadrele direct din câmpul muncii sau prin formarea acestora într-un sistem propriu de învățământ.

Până la atingerea acestui obiectiv, potrivit prevederilor art. 7 din Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 24/1950, Ministerul Forțelor Armate a pus la dispoziția Direcției Generale a Serviciului Muncii ofițeri și sergenți de rezervă concentrați, activați în construcții, scoși din lucrările de mobilizare ale Ministerului Forțelor Armate, rămânând în această poziție atâta timp cât au existat unitățile Serviciului Muncii.

Acestor persoane nu le-au fost recunoscute de către Ministerul Forțelor Armate gradele dobândite în construcții, dar au rămas în evidența Ministerului Forțelor Armate ca ofițeri și sergenți de rezervă.

O altă categorie de personal au constituit-o tinerii din contingentele 1931 și mai vechi, absolvenți ai școlilor de cadre ale Direcției Generale a Serviciului Muncii care nu își satisfăcuseră serviciul militar și care au fost scutiți de executarea acestuia.

Deși au primit grade „militare” și au fost avansați prin ordin al directorului Direcției Generale a Serviciului Muncii, la lăsarea la vatră, aceștia au primit livret militar, însă cu menținea „soldat neinstruit”, ca urmare a lipsei pregătirii militare.

4. Potrivit prevederilor art. 11 din Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 2/1961 privind desființarea Direcției Generale a Serviciului Muncii, stagiul efectuat de ofițerii și subofițerii din această direcție se consideră vechime în muncă în sectorul economic și din construcții.

Ca urmare, perioada de activitate din cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii a „ofițerilor și subofițerilor constructori” (astfel cum erau denumite cadrele direcției) nu poate fi considerată vechime în rândul cadrelor militare active din forțele armate.

5. Vechimea în serviciu a cadrelor militare este definită de art. 3 din Legea nr. 238/1998 și se calculează de la acordarea gradului de ofițer, maestru militar sau subofițer în activitate, până la trecerea în rezervă sau direct în retragere a celor în cauză. Timpul în care cadrele militare au întrerupt serviciul în activitate nu va fi socotit la calculul vechimii în serviciu, în afară de cazul în care, prin ordinul de rechemare în activitate, s-a prevăzut anularea ordinului de trecere în rezervă sau în retragere.

6. Considerăm că introducerea unei noi categorii de beneficiari, fără a avea condiționalitatea impusă prin art. 1, respectiv o vechime în

serviciu, înainte și după 23 august 1944, de minimum 15 ani, reprezintă o discriminare pozitivă și deci o încălcare a principiului egalității de tratament.

Faptul că nu se cere nici o condiție conduce la concluzia că, indiferent de condiții, se conferă Ordinul „Meritul Militar” ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor care au fost transferați definitiv sau temporar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii.

În situația în care unii dintre acești potențiali beneficiari nu au avut vocație la pensie, nu pot beneficia de prevederile art. 4, respectiv de un spor de 10%, 15%, sau de 20% din cuantumul pensiei, astfel încât acest articol devine inoperabil.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele expuse, precum și faptul că există riscul pierderii semnificației reale a ordinului „Meritul militar” care, în înțelesul legii, răsplătește un cadru militar pentru perioada în care el a servit sub arme, ca ofițer, subofițer sau maestru militar activ, într-o instituție a armatei sau a altor organisme militare, **Guvernul nu susține această inițiativă legislativă.**

Cu stimă,

Adrian NĂSTASE

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU

Președintele Senatului